

одними й тими ж підставами, але закріпленими в різних правових актах, затримання дитини може тривати від 3-х до 8-ми годин. Наявність зазначених суперечностей, може призвести на практиці до порушення прав і свобод дітей, що є неприпустимим, а тому потребує подальшого законодавчого врегулювання, шляхом внесення відповідних змін до адміністративного законодавства України, яким регулюються питання застосування адміністративного затримання до дітей.

Правове забезпечення міграційних процесів в умовах своїнтеграції України: філософсько-правовий дискурс

Муранова В.В., кандидат юридичних наук, науковий співробітник наукової лабораторії з проблем громадської безпеки ННШФПМГБНГУ НАВС

Проголошення ідей європейської інтеграції було відомо на всіх хронологічних зрізах європейської історії. Так, ще у тезах П'єра Дюбуа вміщено ідею утворення федеративної унії суверенних держав задля забезпечення миру в охопленій війнами Європі [1, с. 11]. У 1975 р. своїми «федералістськими» поглядами були відомі Ж.-Ж. Руссо та І. Кант. У 1846 р. Річард Кобден пропагував ідею формування зони вільної торгівлі у Європі. Ідею федералізму переосмислено у працях француза П'єра Жозефа Прудона («Про федеративний принцип», 1863), Йоганна Каспера Блунтшлі («Організація Спільноти європейських держав», 1878), німця Константина Франца («Федералізм як провідний принцип», 1878) [2, с. 11-12].

Прикметним явищем міжвоєнних десятиліть став прогрес у напрацюванні конструктивних «ринкових» концепцій інтеграції [2, с. 12].

Підсумком багатосотрічних пошуків єдиної Європи стало підписання 1992 р. Маастрихтського Договору - документа, яким утворено ЄС. Завданнями сформованого Союзу є організація відносин між країнами-членами та між народами Європи; досягнення для країн членів чотирьох свобод: вільного руху капіталу, осіб, товарів та послуг; встановлення та реалізацію спільної політики [3, с. 5].

Стосовно нашої держави, то з грудня 1991 р. інтеграція України до європейських структур супроводжується прийняттям відповідних законів та нормативно-правових актів, реалізацією низки програм та заходів, а також відкритістю країни не тільки для економічних, але й для культурних та інформаційних інвестицій, можливістю використання переваг міжнародної кооперації та спеціалізації, що в свою чергу сприяє цілеспрямованому формуванню в масовій свідомості універсальних сучасних цінностей та соціокультурних орієнтацій [3, с. 15].

Зокрема, суттєвим кроком на шляху до лібералізації міжлюдських контактів між Україною та ЄС визнано ПДВЛ, одержаний українською стороною 22.11.2010 р. Цей документ складається з чотирьох блоків у яких подано вичерпний перелік умов та критеріїв, виконання яких Україною, підтверджене відповідними органами ЄС, призведе до скасування з боку останнього візових вимог для громадян України (стосується шенгенських віз, тобто віз для короткострокових поїздок - до 90 днів протягом півроку). Зокрема, це: безпека документів, включаючи біометрику; нелегальна міграція, включаючи реадмісію; громадський порядок та безпека; зовнішні зносини і фундаментальні права [4, с. 7].

Враховуючи означену тему, розглянемо Блок 1 та Блок 2.

Так, на виконання умов Блоку 1 - 6 грудня 2012 р. набрав чинності [Закон України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що](#)

підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус». Відповідно до цього Закону в Україні розпочато роботи із запровадження оформлення і видачі паспорта громадянина України, що містить безконтактний електронний носій із біометричними даними власника документу, в регіонах та інфраструктурі його функціонування. Водночас з метою запровадження біометричних документів для виїзду за кордон Урядом прийнято Постанову від 7 травня 2014 р. № 152 «Про затвердження зразка бланка, технічного опису та Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, знищення паспорта громадянина України для виїзду за кордон з безконтактним електронним носієм, його тимчасового затримання та вилучення». З січня 2015 р. такі документи. Відповідно до зазначеної постанови, біометричні закордонні паспорти в Україні запроваджено з 1 січня 2015 р. [5].

На виконання умов Блоку 2 - урядом схвалено Концепцію інтегрованого управління кордонами (27.10.2010 р.) та сформовано План заходів щодо її реалізації (05.01.2011 р.); затверджено Кодекс поведінки працівників, до функціональних обов'язків яких належить здійснення управління кордонами (спільний наказ МВС, МЗС, Мінфіну, Адміністрації ДПС України та Головодержслужби № 330/151/809/434/146 від 05.07.2011 р.); Указом Президента від 06.04.2011 р. № 405/2011 затверджено Положення про ДМС, згідно з якого вона входить до системи органів виконавчої влади та утворена для реалізації державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), зокрема протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів; затверджено Концепцію міграційної політики України (Указ Президента України від 30 травня 2011 р. № 622/2011) та План заходів щодо її виконання (розпорядження КМУ від 12 жовтня 2011 р. № 1058-р); ухвалено Закон про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту (8.07. 2011 р.), що забезпечило встановлення належних процедур розгляду клопотань шукачів притулку та отримання статусу біженця; ухвалено Закон про внесення змін до ЗУ «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (22 вересня 2011 р.), який загалом відповідає європейським стандартам. Означеним актом регламентовано, підстави і процедури видворення з території України іноземців та осіб без громадянства, перебування яких не відповідає вимогам законодавства [4, с.15-16] тощо.

Підбиваючи підсумки, відзначимо що належне правове забезпечення міграційних процесів є безапеляційними вимогами на шляху до євроінтеграції. Водночас, основою такої нормативно-правової бази у сфері міграції мають бути міжнародні стандарти, за якими права людини є найвищою цінністю.

Список використаних джерел:

1. Heater D. The Idea of European Unity / Heater D. - Leicester, 1992. - P. 11.
2. Європейська інтеграція : [навч. посіб. для студ. ВНЗ] / С. В. Федонюк та ін. ; за ред. С. В. Федонюка, В. Й. Лажника. - [2-ге вид., переробл. й доп.]. - Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Л. Українки, 2011. - 760 с.
3. Європейська інтеграція України : [навч.-метод. зб.] / Черніг. центр перепідгот. та підвищ. кваліф. працівн. орг. держ. влади, органів місц. самоврядув., держ. п-в, уст. і орг.; [уклад.: С. В. Бутко, А. В. Подкур.]. - Чернігів : ЦППК, 2007. - 64 с.
4. Як Україна виконує План дій з візової лібералізації? Результати громадського моніторингу: інф.-аналіт. вид. / Сушко І., Беліцер Н., Хмара О., та ін. - К. : Європа без бар'єрів, 2012. - 93 с.
5. Біометричні документи в Україні [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://dmsu.gov.ua/biometrychni-dokumenty>.